

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉО ЈЕДА ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину	6 дин.
на пола године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

Недеља 9. Августа 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врете
Претплату ваља слаати упутницом на општински
суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЂАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се

Председник општине вар. Београда до-
био је овакав отпоздрав на честитање ро-
ђен-дана Његовог Величанства Краља:

БЕРН, 2/14. августа 1892. г.

ГОСПОДИНУ

МИЛОВАНУ Р. МАРИНКОВИЋУ
ПРЕДСЕДНИКУ ОПШТИНЕ

Београд.

Његово Величанство Краљ
наредило ми је да вам изјавим
његову благодарност на чести-
тањима и изјављеним жељама
о Његовом рођен-дану.

Велимировић.

Честитка председника општине београд-
ске гласи:

БЕОГРАД, 2. августа 1892. г.

ЊЕГОВОМ ВЕЛИЧАНСТВУ
КРАЉУ СРПСКОМ

АЛЕКСАНДРУ I.
БЕРН, (Швајцарска).

Београђани честитају Ти, љуб-
љени Господару, данашњи дан
и моле се Богу, да на славу и до-
бро српскога народа још много
година могу славити овај дан.

Председник
општине београдске,

Милов Р. Маринковић.

Суд општине вароши Београда у инте-
ресу здравља грађанства а рад и извршења
наредбе од 10 Јула 1892 год. АБр. 8278
о продавању средстава за живот и контро-
лисању каквоће њихове —

Наређује:

У року од месец дана, од када се ова
наредба објави, дужни су сви млекари, да
од беогр. општине добаве дозволу, да могу
млеко у вароши продавати. За сваку такву
дозволу платиће таксу од 50 пар. дин. У
тим дозволама, које ће се сваке године
обнављати, поред осталог биће и нарочите
рубрике за белешке о резултату извршенога
прегледа млека.

Такве дозволе морају при себи имати сви
продавци млека и то како газде тако и њи-
хови момци, који по вароши млеко разносе

и продају Ако који од млекара не буде
ову дозволу имао при себи, одузеће му се
све млеко и продаће се у корист општин-
ске касе.

Ако пак поменути дозволу у одређеном
року никако и не извади, забраниће му се
радња и поступиће се са њима по § 373
а., кривичног закона

Од суда општине вароши Београда 10 Јула
1892 године. АБр. 8278.

ОБЈАВА

Према чл. 1. правилника за инсталацију
водовода по кућама у Београду, дужни су
инсталатери, који за рачун сопственика кућа
буду градили водовод по кућама, претходно
пријавити се Управи водовода.

Инсталатер може бити само онај, који
је тим радовима вичан и који има сав по-
ребан прибор за такве послове, а у своме
раду дужан је тачно придржавати се про-
писа изложених у горе поменутом пра-
вилнику.

С тога управа водовода позива све оне,
који су спремни да врше инсталацију водо-
вода по кућама, да се што пре пријаве
управи водовода, од које ће добити уверење
да тај посао могу вршити.

Сопственицима кућа пак јавља се, да
инсталацију водовода у својим кућама по-
веравају само онима, који покажу уверење
потврђено од управе водовода, да иншта-
лацију могу вршити. У исто доба обраћа
се пажња сопственицима кућа, да је иншта-
латер дужан за сваку кућу у којој иншта-
лацију врши, начинити скицу како мисли
инсталацију извршити као и предрачун ко-
лтања те инсталације, па за тим и скицу
и предрачун обавезан је поднети управи во-
додова на преглед.

По извршеној инсталацији, дужан је ин-
сталатер о томе известити управу водовода,
која ће испитати извршени посао и из-
дати инсталатеру потврду, да је посао из-
вршио.

Тек кад таку потврду инсталатер по-
каже сопственику куће, имаће права на на-
плату извршеног посла.

Они сопственици кућа, који имају у сво-
јим кућама већ намештене цеви и славине
за водовод, дужни су пријавити се управи

водовода, да се та инсталација испита иначе
неће им се дозволити употреба водовода.

Бр. 1723.

17. Јула 1892. год.

Београд.

Управник водовода београдског
Тоша Селесковић.

ОБЈАВА

Према наређењу VII. пуков. окр. ко-
манде од 26 Јуна ове год. Бр. 7162. по-
зивају се сви обвезници редовне, I и II
позива народне војске, који се према го-
динама старости имају превести из позива
у позив, или са свим ослободити, да сваки
добави и спреми ради доказа колико има
година крштеницу или уверење, које ће
комисији регрутної ради увере показати.
Иста комисија отпочеће свој рад 10 Авгу-
ста ове године.

Осим тога позива се и фамилија умр-
лих обавезника да добави извод црквених
протокола за умрлог, како би се исти из
списка избрисати могао.

Исто тако позивају се и сви они оба-
везници који стално у Београду живе или
су пак са стране досељени а међу тим нису
нигде у списковима увршћени, да горњег дана
предстану регрутної комисији ради уписа
и пријема војног билета.

Који од обавезника горњег дана не пре-
стане регрутної комисији доцније неће се
моћи превести из позива у позив нити ће
се пак леђарски прегледати.

Сваки обавезник понеће собом и војни-
чки билет који ће комисији на увиђај под-
нети.

Ово се доставља грађанству ради знања
и управљања.

Од стране суда општине вароши Београда
22 Јула 1892 год. Абр. 8458.

СТЕЧАЈ

Општини београдској потребан је млађи
благајник и један инжињер.

Поред осталих инжињерских дужности
биће изабратом инжињеру као најглавнија
та, да непосредно руководи и извршује ра-
дове на детаљном снимању вароши Бео-
града и његове околине, као и да оснује
геодетски одсек инжињерског одељења оп-
штине београдске.

Погодбе су:

а. За благајника :

Плата му је 3000 динара годишње.

Првенство ће имати онај, који је већ био благајник у ком новчаном заводу и који је вичан дуплом књиговодству и свима осталим пословима, што спадају у дужност благајника.

Изабрати благајник има положити кацију од 6000 дин. у готовом новцу или државним хартијама од вредности.

б. За инжињера.

Инжињер мора да је положио вод нас државни инжињерски испит или дипломски испит какве више техничке школе на страни.

Да је Србин. (Првенство имају Срби из краљевине Србије).

Да је у државној служби провео најмање 8 (осам) година и да поднесе уверење, да је самостално руководио какав већи инжињерски посао.

Годишња плата биће му до 6000 динара.

Писмене молбе са доказима о спремности имају се упутити на председника општине београдске најдаље до 15 Августа 1892. год. закључно.

Од суда општине вароши Београда 25 Јуна 1892 год. ГБр. 8657. АБр. 1457.

О Б Ј А В А

Међу осталим дезинфекционим средствима може се са успехом употребити и тако звано кречно млеко. Оно се справља и употребљује овако :

Извесну количину креча угасити и додати толико воде, да се добије течност (кречно млеко), која ће имати 20% креча (на 20 кгр. креча 100 кгр. воде).

Од тога кречног млека потребно је 5 килограма за дезинфиковање 1 кубн. метра нечистоће, с којом треба кречно млеко добро помешати.

Кречно млеко несме дуго да стоји, јер

се квари; најбоље је направити га онда, кад има да се употреби.

У редовним приликама, кад није нужно сву количину дезинфиковати, онда је довољно свакога дана по један литар кречног млека усутити у сваку нужничку рупу (седиште).

Суд општине вар. Београда препоручује грађанству, да се користи овим јевтиним дезинфекционим средством и своје нужнике, помијаре и т. д. истим дезинфикује нарочито сада, кад прети опасност од колере.

Од Суда општине вар. Београда 23. Јула 1892. год. АБр. 8704.

О Б Ј А В А

Комисија за регрутовање младића за стални кадар за ову календарску годину, одпочеће свој рад у здању ово-општинског суда на дан 10. Августа ов. год.

С тога се позивају сви младићи који су 1872. године рођени овде или на страни, да горњег дана непремено пре подне у 7 часова предстану истој комисији ради горње цели.

Даље, имају доћи и сви неспособни задругари појединих регрута, чија неспособност даје регруту право на скраћени рок службе, а могу доћи и други из задруге ради објашњења задружног имовног стања, како после неби било молби и жалби за скраћивање рока.

Горњег дана имају се јавити комисији и сви привремено неспособни младићи од прошлих година, који ће собом понети комисијска уверења.

Ко се горњег дана не пријави регрутној комисији, сматраће се да је службу у сталном кадру избегао, и према члану 14. закона о устројству војске кад се год ухвати до 30 година, без обзира на задружно стање, служиће три године, а поред тога платиће и војницу.

живе и резултат им би тај, што краљ Владислав још истог дана изда заповест, да се главна сила хришћанска искупи у самом Будиму најдаље до Св. Илије, па да се онда пређе Дунав и нападне Турци.*)

Заповест ова би испуњена с највећом послушношћу. У одређено доба састане се сва војска. За тим, у другој половини септембра пређе Дунав код Сланкамена и пође к Нишу, да бије бој с Исак-пашом који ту имађаше малену посаду. Савезна војска иђаше моравском долином, дође до Крушевца и, заузевши га, спали га пола. Међутим Исаку долажаху с две стране велике помоћи. Од Македоније хиташе брзим маршевима Турахан-паша. Од Румелије сџам бег-лерберг румелијски Казим-паша. Хришћани дознаду за то и, појамно је, не смедоше никакo допустити да се толике силе састану уједно. С тога Хуњаци одлучи да се одмах пређе Морава и да се Турци нападне. Па тако и учини. 2. новембра узме дванаест хиљада најодабранијих војника из хришћанске војске, пређе с њима Мораву и пред сами мрак нападне Исака, који се ту беше утврдио. Турци не могоше издржати напада, но нагоше к Нишу, а за тим

*) Деспот Вурађ, I. 337.

О п о м е н а

Младићи који су рођени 1872. год. а суду овоме нису ни до данас предстали ради увршћења у регрутне спискове и прикупљање нужних података, позивају се да у најкраћем року суду овоме предстану ради поменути цели.

Од стране суда општине вар. Београда 30. Јула 1892. год. АБр. 8760.

**РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА
56. ВАНРЕДНИ САСТАНАК**

27. Јула 1892. год.

Председавао председник г. Милов. Р. Маринковић, били од чланова одбора г. Н. Х. Поповић, Л. Радонић, М. О. Петровић, С. Вељановић, Ст. Чађевић, Др. М. Т. Лeko, М. Јовановић, В. С. Новаковић, И. Ђорђевић, М. М. Ђорђевић, М. Јанковић, К. Б. Михајловић, Р. Драговић, В. Ж. Нешић, С. Азријез, Др. Алкадај, Л. Дашковић, М. Д. Банковић, Св. Ристић, А. Ј. Одавић, Др. П. Поповић, Др. Радовановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 23. Јула 1892. год и примљен је без икаквих измена.

II.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 8666, 8688, 8667, 8663, 8665, 8648, СБр. 13347, и акта VII. пук. команде АБр. 8528, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да је Коста Митић доброг владања а средњег имовног стања, да су Милан Новаковић и Ирма Вајхова непознати; да су Љубомир Јовановић, Ђорђе Фулер и Антоније Каранџић доброг владања и доброг имовног стања; да је Ђорђе Мандиловић доброг владања, сиротног имовног стања; да је Јован Паловић предавач непознат.

III.

Председник износи одбору на решење молбе, којим се траже уверења о спротноме стању.

По прочитању тих молби СБр. 13.376, 13.249, 13.284, 13.218, и АБр. 8765 одбор је изјавио мишљење, да се суд предходно увери о имовном стању и осталом за Насту Лазаревић, па тек онда да јој изда тражено уверење, да се молицима Јанку Стојановићу, Мијајлу Марковићу

не нашавши ни ту склоништа, јер Хуњаци уђе и у сџам град — к Цариброду.

Међутим већ идућег дана у долини нишавској појави се и аван-гарда Казим-пашина. Њоме је управљао Скендербег. Хуњаци са својима, који јучерашњом победом беху силно одушевљени, нагрне и на њу и сву је распе. То је било 3. новембра 1443. године.

Ну ову погибију Скендербегову свакако не би требало објашњавати само необичним одушевљењем и великом храброшћу савезничке војске, — како бар излази по Мијатовићу. Доцнији поступак Кастриотићев као да ће доиста потврдити оно, што стари биографи сви од реда веле, т. ј. да је он још одавна био одлучио да побегне у отаџбину и да се дочепа очеве владавине.

Пораз аван-гарде збуди и осталу војску Казим-пашину и она нагне у највећем напреду право Пироту. Ну док она хиташе тамо, Скендербег ухвати тајног секретара Казимова—Реис-Ефендију и заповеди му да напише управитељу кројину Ферман, којим му се од султанове стране заповеда, да град свој одмах преда Скендербегу. Реис-ефендија се прво стане опирати, говорећи, како он то не ће никад учинити. Али кад му Скен-

**ЂУРАЂ КАСТРИОТИЋ
СКЕНДЕРБЕГ**

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Вулић

(С једном генеалогском таблицом)

Темат награђен првом видовданском наградом општине београдске.)

мото:

Скендербег је срца Обилића.
Његош.

ГЛАВА ТРЕЋА

Бегство Скендербегово. — Даља радња његова до сабора у Лешу. — Сабор у Лешу. — Бој с Али-пашом.

Исте године које умре Иван, отац Скендербегов, по настојавању кардинала Јулијана, Јована Хуњација и деспота Ђурђа Бранковића, краљ пољски и угарски Владислав сазове сабор у Будим 9. јуна а у јавној намери да одобри да се предузме рат с Турцима, од чијег беснила и варварства држаше већ и сџам далеки запад. На том сабору говори прво кардинал Јулијан а за тим наш деспот Ђурађ. Беседе њихове беху врло

Младица Јанић и Марку Јурашковићу може дати тражено уверење.

IV.

По прочитању молбе Димитрија М. Павловића, АБр. 8602. одбор је решио, да му се одобри тражено петнаестодневно одсуство.

V.

Одборник г. К. Б. Михајловић моли, да се забрани сељацима да на Топцијској пијаци пред зарадом стоје са колима и ту ђубре наносе. Даље је питао, зашто се улица Пиварска ни једанпут није досад послала.

Председник изјављује односно првог питања, да ће издати нужну наредбу у смислу том, а што се тиче другог питања, да улица та није поливана до сада са тога, што се ту градно тротоар.

VI.

Одборник г. А. Ј. Одавић предлаже, да се укине место млађега благајника.

Одбор одлучује, да се са решењем по овоме предлогу причека док комисија за преглед каса не поднесе свој извештај.

VII.

Одборник г. Ђ. Ж. Нешић примећује, да предузимач за грађење трамваја употребљује стари општински камен из Краљ Миланове улице не мерећи га.

Председник одговара, да по уговору предузимач има права, да тај камен употребљује за макадам, колико му треба, и да према томе није потребно да се предходно премерава.

VIII.

Одборник г. Стеван Чађевић примећује:

а) да предузимач за израду коцкасте калдрме доноси и полаже коцке сасвим друге врсте а не оне, која је уговорена.

б) да е за израду канада у Савској улици плаћено много више, него што би требало и

в) тражи, да му се у препису изда уговор о грађењу коцкасте калдрме.

Председник одговара да ће се по првој и другој тачци учинити нужан извиђај и о резултату одбор известити.

Да ће доставити интерпеланту тражени уговор у препису.

дербег поднесе голу сабљу под грло, пристане, напише ферман и запечати га царским печатом. Ипак му Скендербег не опрости живота. Он погуби и њега и све Турке који беху с њим, како би се у Једрену што доцније сазнало за његово отпадништво.

Дочепав се на тај начин царскога фермана, вине се он са синовцем Хамзом*) и оно триста Арбанаса што беше остало уза њ на коње, па право у Арбанију преко Приштине и миридитских планина... Једног дана у другој половини новембра долете Хамза с још два коњаника пред Кроју и представив се вице-гувернеру†) њену као секретар Скендербегов, јави како његов господар долази, да, по султановој заповести, предузме управу над градом. Не прође много

*) Стари биографи зову га Амесом, али то неје добро, јер га је Хоф нашло аутентички под првим именом (Chroniques, 533.), а и турски га извори тако зову (гл. Hamzer). Он је био син брата Скендербегова Станише (Porf, 533.) а не Репошев, како каже Барлеције (Ib. I. стр. 13.). Према томе, дакле, греше и Мијатовић, што каже (Деспот Бурај, I. 365.) да је он и по Барлецију син Станишин. и Топчевић, што пристаје уз Барлецију и што га зове сином Репошевим (Ober — Albanien, генеал. таблица Кастриотићи).

†) Како се види и из причања старих биографа и из Хофових Хроника прави гувернер кројин (Али-бег) као да у целом овом послу неје имао никаква удела. Можда неје ни био у Кроји?

IX.

Одборник г. Мата Јовановић саопштава, да се у Споменичкој улици гради тротоар са плочама, које су одбачене и које не одговарају никако уговору.

Председник изјављује, да ће наредити преглед и о учињеном известити одбор.

X.

Одборник г. Др. М. Т. Леко понавља своју интерпелацију односно усађивања директа за електрично осветљење.

По објашњењу г. Боке Станојевића, као члана надзорне комисије за грађење електричног осветљења, који је по одлуци одбора овој седници присуствовао, одбор је одлучио, да се надзорна комисија споразуме са предузимачем, не би ли се могла извршити инсталација електричног осветљења на други какав начин, па о учињеном да извести одбор.

57. РЕДОВНИ САСТАМАК

30. Јула 1892. год.

Председавао председник г. Милов. Р. Маринковић, од одборника били г. Н. Х. Поповић, В. М. Тодоровић, М. Јовановић, А. Ј. Одавић, М. Д. Банковић, И. Ђорђевић, С. Вељановић, Ј. Ђуровић, К. Петровић, Л. Радоњић, Д. П. Дашковић, М. Ј. Марковић, Др. М. Т. Леко Др. П. Поповић, Ђ. Ж. Нешић, Стев. Чађевић, Поп Таса Капетан Спасић. Р. Драговић Др. Алкалај.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 27. Јула 1892. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

Одборник г. А. Ј. Одавић управља питање на председништво, да ли је срећен попис и шта се у општа у статистичком одељењу ради.

Председник одговара, да је попис срећен и дао је тачног обавештења о осталом раду статистичког одељења, чиме се је одбор задовољио.

III.

Одборник г. Лазар Дашковић мисли, да би цевни за везивање водовода са кућама требале да буду од цинка, а не од гвозђа као што су.

Управник водовода, г. Т. Седесковић, објашњује, да су садање цеви врло добре, којим је се објашњењем одбор задовољио.

IV.

Одборник г. Др. Марко Т. Леко моли, да му се уважи оставка на чланство повереништва за надзор при грађењу електричног осветљења.

Одбор је одлучио, да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

V.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 8755, 8767, 8710. и 8748. којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да је Димитрије Вучовић доброг владања и доброг имовног стања; да је Сима Мандић доброг владања а сиротног имовно стања; да су Вуде Николић и Миладин Тимшић непознати.

VI.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којим се траже уверења о сиротном стању.

По прочитању тих молби АБр. 8319, 8750, 8751, СБр. 13553, 13560, 13423, 13425, одбор је изјавио мишљење, да се суд предходно увери о имовном стању моллаца Петра Буквића, Љубице Николићеве, Зорке Ацићеве, Милеве Милојевић, Давице Ранковић, Драгољуба Станковића и Томаније Петровић, па тек онда да им изда тражено уверење.

VII.

По прочитању молбе Др. Е. Михела АБр. 8838, којом тражи петнаесто — дневно одсуство и молбе Димитрија Р. Војновића практиканта АБр. 8797, којом тражи одсуство, док у војсци служи, одбор је решио, да се обојици одобри тражено одсуство с тим да Дра Михела заступа у дужности Др. Змај Ј. Јовановић.

VIII.

По прочитању извештаја комисије за одређивање осе ГБр. 1486, одбор је одобрио одређену осу у новој улици између Палилулског трга и улице Два, бела голуба с тим, да се пошаље и министарству грађевина на одобрење,

IX.

На предлог грађевинског одељења општине београдске, ГБр. 1575 и 1576, одбор је решио да се држи кратка усмена лицитација за грађење калдрме у Сарајевској улици пред домом сиротне деце и око врачарске школе у улици Фрушкогорској и Мостарској.

X.

На предлог грађевинског одељења општине београдске ГБр. 1446, одбор је решио, да се

а дође и сџм Скендербег†). Вице-гувернер††) прочита ферман, пољуби га с пуно поштовања, па одмах преда управу Кастриотићу. Скендербег још исте ноћи сазове отменије грађане и изјави им своју намеру и план. Око поноћи зачује се са свих страна узвик: „Живела слобода! Живео Скендербег!“ „Звека сабаља, бесомучна вика људи, који крв око себе проливају, очајно запомагање Турака, које арнаутски ножеви у

†) Fatti illustri су још тачнији. Они казују да је то било одмах идућега дана, и да је Хамза, а не Скендербег, однео ферман вице-гувернеру. Сам. II.

††) То је био јамачно овај Хасан-бег, кога Хоф спомиње на два места у својим Хроникама (на стр. 532.), и то као сина пређашњег вице-гувернера кројиног Ајдина Клонеса, госп. од Врезде, и Јелене, кћери Гина I од мусаклијске породице, господара од Томорнице и Кастрије. — Да наведемо овде узгред укратко и историју Кроје откад се зна за њу па до овог времена (по Хофу). Њу је прво имао Карло Велики (за кога Барлеције веди, да ју је он и основао [?]), за тим, без сумње, његов син Ђорђе. После смрти овога имао ју је муж његове сестре Јелене — Марко Барбарико (од 1392.—1395.), а кад он отиде у тамницу, узео је Константин Кастриота, вет Ђорђа, брата Карла Великога и држаше је до 1401.. Од год. 1402. до 1415. имао ју је унук истога Ђорђа — Андреја (граф Никета). А кад он умре заузму је Турци и држаше је све док ето сад не дође Скендербег. За време ове турске власти њоме управљаше гувернери и вице-гувернери и то први овим редом: Пир Омар-бег (1415.—26.), Балабан-бег (1426.), Исак-бег (1426.—27.), Али-бег, син Евреносов (1427.—1443.), — а други овим: Ајдин-Клонес, госп. од Врезде (1415.—16.), а кад он умре, син његов Хасан-бег све до доласка Скендербегова. Porf, Chr. 532..

сну изненадише разлегало се те ноћи по граду. Зора није затекла ни једног Мусулманина у старој Кроји, турском Ав-Хисару. Али је затекла мношину Арбанаса, где пред конаком беговим усклицава новом господару од Кроје, Ђорђу Кастриотићу Скендербегу”

Ну ослобођење Кроје неје било исто што и ослобођење Арбаније. Истина први а и најглавнији корак к томе циљу беше учињен, али је ипак до потпуног остварења Скендербегове намере требало још доста и напора и крви. Нарочито многу бригу задаваху четири тврђаве на границама арбанским према Турској; три на јужној а четврта на источној страни. То беху Петралба, данашњи арбански Gurti barth; за тим Петрела (Petreila), на неколико часова од Тиране, јужно од реке Арсена; па онда Стелузије (Stelusium), за које се не зна тачно где је лежало, осим ако то неје било — како мисли Гопчевић,†) — близу Мартанеша, т. ј. близу извора Матова а јужно од Петралбе, и на послетку Светиград, по свој прилици код данашњег Коцацника, јужно од града Дибре ††)

†) Ober-Albanien, стр. 497.

††) Хан, Путовање и т. д., 155.—6.; Gopč. Sp., ibid.

УН И В Е Р З И Т Е Т С К А Б И Б Л И О Т Е К А

www.ubp.rs грађевинском одељењу и управи водовода установи библиотека техничких дела и одобрио је за ову цел и ову годину кредит од девет стотина динара из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

XI.

На предлог грађевинског одељења општине београдске ГБр. 1361, одбор је решио, да се набаве угледна кола за изношење ђубрета и да се сума од хиљаду пет стотина динара у злату за кола и подвоз до Београда исплати из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

XII.

На предлог грађевинског одељења општине београдске ГБр. 1533, одбор је решио, да се сагради још једна стаклара за расадницу општинску и одобрио кредит од хиљаду динара из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

XIII.

По прочитању предлога Управе водовода АБр. 8713, да се бушење водоводних цеви и спајање кућа са истима уступи А. Б. Кенигу односно његовом заступнику Бенциону Булију, оvd. банкар, према његовој понуди, одбор је решио, да се путем лицитације изда овај посао неколиким предузимачима на израду. Број предузимача да одреди управа водовода.

XIV.

Председник износи одбору на решење акт министарства унутрашњих дела, којим се тражи, да општина уступи бесплатно земљиште на коме да се подигне централни завод за дезинфекцију и нарочита болница за кујне болести.

По прочитању тога акта АБр. 8312. и акта АБр. 8692, којим Министарство јавља, да би најзгодније земљиште за ову цел било оно између метеоролошке станице, сењака и болнице за душевне болести, — одбор је решио, да се уступи држави потребно земљиште за подизање централног завода за дезинфекцију и болнице за кујне болести, било од садашњих општинских земљишта или друго које приватно земљиште откупом од стране општине.

Од Министарства предложено земљиште да не може се уступити за поменуто цел.

Знајући од колике су оне важности, Скендербег, готово одмах за падом кројиним, пође на њих. Не прође за тим још ни месец дана, а прве три већ и бежу у његовим рукама. Само поносити Светиград нити шћаше да се предаје нити да ступа у отворену борбу. Нешто његова необична тврдоћа а нешто страшна зима што тада бешњаше чињаху га неосвојивим и Скендербег, после дужег времена, би приморан оставити под њим нешто посаде и вратити се натраг Кроји. Ту га затече и Божић, који буде прослављен веома свечано, али не само с тога, што је он велики хришћански празник, већ још више и с тога, што се на њ покрстише многи потурчењаци Арбанаси, међу којима и сам Хамза.†)

С почетком год. 44.††) продужи се започети посао. Средња Арбанија не беше још сва у арбанским рукама. Обе Дибре још једнако стењаху под турским јармом.

†) То помиње и сам Хоф у својим Хроникама, стр. 532.

††) Гл. Норф, Chroniques, 535. По старим биографијама не издаси тако. У њих ми налазимо, да је Скендербег, још одмах по одметништву свом био дошао у Дибру, па се ту договорио о устанку с њеним поглаварима, и даље, да су ови, чувши за његов покољ у Кроји, одмах били учинили исти такав и у својој области. Али ми волимо веровати Хофовим документима.

ИЗВЕШТАЈ

о количини воде која је потрошена на чесмама у Београду

од 16. Јула до 1. Августа 1892. г.

Тек. број	ВОДА ИЗ	Рај. дневно сати	Количина воде за 15 дана у литрима	Примедба
1	Општ. бунара	13:00 м.	2,246.400	
2	Вар. извора	24 сат.	1,570.406	
3	Булб. извора	24 сат.	635 904	
Свега за 15 дана литара			4452710	

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Општина београдска на дан 17. Августа ове године, држаће оферталну лицитацију, за набавку 700 метарских хвати дрва, за огрев суда и основних школа.

Кауција се полаже, од стране српских грађана у 1800 динара а од страних 3600 динара у готовом новцу или државним папирима од вредности.

Оферти морају бити снабдевени прописном таксом у маркама и предавање се заједно са кауцијом горњег дана од 9—12 часова пре подне благајни општ. суда, а отвараће се комисијом истога дана тачно у 12 часова на подне.

Услови се могу видети сваког радног дана за време карцелариско а и на сам дан лицитацаје у књиговодству општин. суда.

Од суда општ. вар. Београда 29. Јула 1892. год. Београд. АБр. 8741.

Општина београдска издавање путем јавне лицитације следећа непокретна добра набавке и разна права, и то:

1. Септембра 1892. год.

Плац постојећи у оvd. вароши више че-

Али дан слободе сину сад и њима. Моз Големи Комнен, син Мусакија Комнена, од породице Аријанита, а господар од Либора и Драга, уђе са самим почетком нове године и у њих, те Турци буду за кратко време и одагле одагнати.

Тако ето Скендербег за неколико само месеци постаде господарем од целе средње Арбаније, која му у осталом, осим неких омањих области, што после поотима од суседа својих, и доцније остаде једином државом. Али све ни с тим још не беше урађено. Први силнији напад турски могао је још сву подигнуту зграду срушити за један трен. Слоге и савеза између Скендербега и околних владалаца не беше још никако, а без тога и његова и њихова снага стојаше на врло лабавој и непостојаној основи. То је он добро увиђао и с тога, чим очисти земљу од непријатеља, позове све суседе на сабор у Лешу.

Како вели безимени писац сабор тај буде заказан за 2. март.†) Кнезови се лепо одазову позиву Скендербегову и одређеног дана доврве у Леш са свих страна. Велика

†) Biemmi G., Istoria, 30.

сме бнегиње Љубице за време од 1. Новембра ове до 1. Новембра 1893. год.

2. Септембра 1892. год.

Њиву до Убанлића винограда за време од 1. Новембра 1892. год. до 1. Новембра 1895. год.

3. Септембра 1892. год.

Права на наплату таксе за фијакериске станице за време од 1. Јануара до 31. Децембра 1893. год.

Ове лицитације држаће се у рачуноводству суда општине вароши Београда.

Услове сваке од ових лицитација могу се видети у рачуноводству до дана лицитације сваког радног дана за време канцеласко а и на сам дан лицитације.

Од суда општине вар. Београда 8 Августа 1892. год. СБр. 14013.

РЕДОВНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(по стеногр. велешкама)

држан. 13. Јуна 1892 год.

(СВРШЕТАК)

Председник. Усвајате ли и ово што је г. Никола Поповић казао. (Прима се) Иначе да се ово не упућује комисији него да се усвоји? (усваја се).

Ник. Р. Поповић. За ово друго — које су улице безводне? то нека комисија реши. (чује се: а која? водоводна)

Председник. Тако ће и бити. Сад молим вас да чујете овај извештај. (Секретар чита извештај о избору чланова комисије за преглед касе.) То је, господо, учињено по одборском овлашћењу. (Прима се) Дакле г. Хаџи-Поповић позиваће чланове кад буду потребни ради прегледа касе (прима се и знају).

Бока Нешић. Сад да идемо даље. Потребно је да се изберу одборници који ће прегледати коцке које ће се употребити за кадру у Савамаљској и Теразијској улици до иза „Лондона“. Молим вас кандидујте лица.

је само неслога међу писцима и који су од њих дошли, тако да се ни двојица у томе потпуно не слажу: увек један има кога више или мање по други. Па ипак има неколико њих, које сви помињу. То су: Аријанит Комнен, господар од Черминице (веома насељене брђанске области на сев. и на ист. од Елбасана), Мохина, Катафига и Спатеније (данашњег Спата, на југу од Шкумбе);†) Павле П. Дукађин, господар од Бубе, Салите, Гурикувја, Левруска и Бушине и брат му или син Никола††); Лек Лусман, господар од Пулатија (сев. од залактице дримове),†††) и на послетку Андреја

†) Норф, Chroniques, 535.; Хан, Путовање, 497-8.

††) Стари биографи кажу само Никола Дукађин. Али у Хофа из породице дукађинске имају двојица који носе то име и који би могли доћи овамо. Један је брат овога Павла. Њега Хоф зове Николом I и налази га аутентички поменутог од год. 1409. до 1448. Други је син Павлов. Њега Хоф зове Николом II. и помиње га од год. 1444. до 1479. (Chron., 533.)

†††) Бардеције и по њему сви остали биографи Скендербегови зову овога Лусманом, од чега је за тим наш Мијатовић начинио Душман (Гл. Глас Акад. XXII. стр. 35). Али у Хофовим таблицама нема и тог облика поред поменутог (Лусмана), те га можемо сматрати за погрешан. Норф Chr., 535, 15.

Мата Јовановић. Ја сам мишљења да из одбора треба да буде изабран и који члан који се разуме у врстама камена — у тврдоћи и т. д. Част и поштовање изабрајој господи, али они се у томе послу не разуму у мери која је потребна па да се посао савесно оцени.

С тога ја предлажем у комисију или Капетановића или Чаћевића, тек један од техничара свакојако треба да је (чује се: има других који прегледају чврстину камена).

Председник. Чим је донео предузимач извесну количину камена, ја сам одма образовао стручну комисију која је обишла да види да ли камен одговара мустри која је поднета и комисија је констатовала и изјавила да је по мустри. Ова комисија има сад да се увери да није што год потурено од друге врсте камена а да надзирава над извршењем посла.

Мића Петровић. У тој комисији био сам и ја. Донета су три камена у малим коцкама и овај донесени одговара тим трима мустрама

Председник. Где се год посумња, свуда се узима мустра па упоређује. Ја вас молим да ова лица за Савамалски крај примите (прима се). А кога ћете за Крагујевачку улицу (Мијаила Јанковића, Милутина Марковића и Гавру Бркића).

Грађевински одељак наш доставио ми је како има муке око извођења регулационог плана и молио је да се одреди извесан број лица који ће бити процениоци те вршити извесне законске формалности а да се не марају да свакад нарочита лица очекују и траже.

Бока Ж. Нешић. Ја сам противан томе јер свака оцена земљишта врши се тако да се одреде 2 повереника општинска и 2 с приватне стране и они бирају петого. И кад је тако ја не знам што би сад бирали масу грађана за то!

Веља Тодоровић. Ја мислим да би се ово питање могло рашчистити овако, ако бисмо ствар упутили оној комисији од 15 људи која има да рукује фондом за одкуп имања ван рејона па она нека, кад буде потребно што проценити одреди дотичне грађане да то учине.

Председник. Ово процењивање то је

Топија†). Од осталих помињу се и ови: Стеван Црпојевић, господар од Зете††), Лек Захарија, господар од Дајна и Петар Спан господар од Дриваста†††). Бурђа Баошића помиње само Барлеције, Тодора Круну (Согопа), господара од Београда [Берата]. Борђа Дусмана (sic) и Захарија Алтисвера (!) само безимени писац, а Степана од Илирика т. ј. од Авлона и

†) Барлеције додаје још и „са синовима Комненом, Мусакијем и синовцем Танусијем.“ Lib II стр. 34. Ну кога стари биографи разумеју под тим именом, нама је са свим немогуће сазнати. У Хоџа истина у породици Топија имају двојица који се тако зову, али узети ма кога од њих за овога, то би био апсурдум. Јер један од њих (отац Карла Великом) умро је још око половине прошлог века, а други (унак Борђа, брата истога Карла Великом) год. 1415. (Гл. Норф, 532.). Других пак Андреја нема више нигде у свима таблицама Хоџовим, ма колико да су простране, ни у породици Топија ни у породици Аријанита. Па и по синовима Комнену и Мусакију и синовцу Танусију, немогуће је доћи до каквога успеха, јер у Хоџа нема ни једнога члана које арбанске значајне породице, који би имао такав пород и таког рођака.

††) Барлеције и овде води са синовима Ивом и Бурђем. — Хоџа не познаје овога другог (Гл. Chr., 534.)

†††) Барлеције још „са синовима Алексом, Божићем, Вруом и Мирком.“ — За све ове Хоџа не зна чашта (стр. 535., 14).

особена радња коју по дужности морамо да чинимо. Човек хоће да ради, да зида и треба да зна где, и сад или овластите ону комисију за одкуп имања ван рејона да она буде оцењивач у име општинско, или кога другог. Овде треба већи број лица за то што у разним крајевима има много да се врши и што нема могућности да се то на време обавља ако се одреди мањи број чланова пошто ти људи могу често пута имати и својих брига и невоља и послова.

Случај који је дао повода грађевинском одељењу да ово тражи то је имање г. Ивана Зечевића поштара које има у Палилули па му сад долази под улицу и он каже: дајте ми да знам на чисто шта ћу да радим.

Молио бих дакле да одредите из одбора некога који ће да кавдидује лица.

Бока Новаковић. Постоји закон о експропријацији и у њему се каже како се има процењивање да врши. По њему чланови комисије одређују се од неколико лица једном за целу годину и они процењују, а не одређују се за сваки поједини случај, као што се овим предлаже. Према овоме ми сад не можемо радити нешто мимо закон; на случај жалбе, одлука комисије која није по овом закону изабрана не би могла вредити. Треба дакле најпре закон о експропријацији проучити па тек онда донети одлуку, шта да се ради, те да се нешто мимо закон не ради.

Председник. Мислим да ни једним законом није забрањено да два парца, кад се сложе, могу изабрати лица која ће да им спор пресуде. (Тако је.) Па и овде је то. У осталом овај начин се је и до сада практиковао па није било ничега. Обично су бирали лица па их је позивала власт да оцењују и што су они казали то је и било ако су пристале на то обе стране. Но најбоље одредите лица која ће то питање проучити. (Бирају: Боку Новаковића, Вељу Тодоровића и Ник. Р. Поповића.)

Неки Ајхнер књижевник из Аустрије, који има уза се повећу дружину, бави се илустрацијом важнијих вароши и градова и описом живота у њима по свим гранама развића. Те илустрације и описе износи се свету у илустрованим свескама као што је ова у којој је илустрована мађарска варош

Ивана Бојиновића само наш Теодосије†). Поред ових, како веле стари биографи, на том су збору присуствовала и многа господода млетачка, али с нарочитим налогом од својих претпостављених да не улазе ни у какве дискусије и разговоре, већ само да слушају шта ће арбанска господа говорити и шта решити.

Збор отвори одређеног дана Скендербег дугом једном беседом. Ова беседа неје остала нигде забележена, те је лако појмити, да се писци који је наводе и у томе доста разликују. Али ипак главна мисао која кроз њу провејава јесте, као што се и могло замислити, у свих иста, т. ј. да од Турака прети велика опасност не само њему и његовој области, но и свима осталим кнезовима арбанским, али, у исто време, да је немогуће свакоме појединце одбијати хаљу азијатску, већ да је потребно да начине међу собом савез и да се заједнички бране.

Стари се писци сви слажу у томе, да је Скендербег имао необична дара за беседење. Мушко дакле и озбиљно лице његово, ватрене речи, разглашена дотадања слава,

Дебрецин. Он је поднео понуду да и Београд илуструје и прикаже страном читалачкој публици на исти начин као и друге до сад описане вароши. Приказ би био илустрацијама и описима на 4 језика: немачком, француском, мађарском и српском. Опис и уређење било би под надзором општине. А пошто је посао скопчан с израдама, он моли да га повчано потпомогнемо, Ја вас молим да ово питање узмете у оцену или да поверите коме од господи одборника да он то проучи па да изнесе пред вас свестрано мишљење: да ли ово има и какве вредности и заслужује ли наше помоћи. (Бирају се: Др. Павле Поповић, Милан Капетановић и Љуба Јовановић.)

Ја бих молио господу да ово питање свестрано проуче и мишљење о њему поднесу.

Састанак закључујем.

(Састанак је трајао до 9 час. у вече.)

Држан 22. јуна 1892. год.

Председник. Пошто има довољан број одборника, то отвара одборску седницу и молим да саслушате записник од прошлог састанка. (Секретар прочита).

Има ли ко да примети што на записник?

Сол. Азриел. Видим из записника да сам изабран за члана комисије за преглед трошаринских рачуна. То неможе да остане за то што сам ја члан у сталној трошаринској комисији. С тога би молио да изберете друго лице.

Председник. То је предлог и решиће се после. Има ли ко шта на записник?

Филип Васиљевић. Видим да је изабран за ту комисију и г. Св. Боторић, ја би предложио, да се другим замени, јер је болестан човек па мора да иде у бању на лечење.

Председник. И то је нов предлог.

Бока Димитријевић. Да ли је ово стална комисија?

Председник. Па и то је друго питање.

Раденко Драговић. Тамо у записнику стоји да је ова комисија одређена за примање коцака. Држим да то прима само

у томе сушта истинитост целе његове беседе, очараше и придобише му све слушаоце. Они га саслушаше с највећим одушевљењем, сагласише се с његовим мишљењем, да само здружени могу што учинити, и после кратког већања изберу га једногласно за првака и главног вођу свога.

У том новом положају Скендербег сад смеде смелије помишљати на походе турске и гледати им храбрије у очи. А они га и не оставише да их дуго чека. Што га је султан и досад био оставио на миру, томе беше узрок нешто нагло и срећно напредовање савезничке војске хришћанске на Балк. полуострву целог краја год. 43. а нешто страх да савезници и с почетком 44. не понове напад на њ, нарочито кад би још и ослабио своју снагу, одвојивши који већи део војске за Арбанију. Али с почетком лета страх тај поче ишчезавати. И једна и друга страна непријатељска беху веома ослабеле и с тога раде миру. Онда Мурату први посао би тај, да пошаље на Арбанију повеће одељење једно да казни одметника његова. И избор паде на Али-пашу, једног од најбољих вођа његових.

С крајем јуна он се већ кретао с два-

стручна комисија, а ова ће комисија само настојавати рад.

Председник. То је опет исправка решења. Не могу ту исправку да примим, нити она тако гласи, јер друго је оно што је комисија стручна ишла и видела, одговара ли мустри, а друго је опет ово, да прима коцке, да се не би прешверцовао какав други камен. Тако се та ствар разуме.

Мата Јовановић. Господо, кад сам ја у једној седници тражио, да у ову комисију уђе и по један техничар, општ. председник изнео је како су већ једном одређени техничари, који су гледали камен и сад може да буде без техничара. Мени је зачудо како сад говори.

Молим вас господо, овде треба утврдити ко ће примати коцке и који ће од техничара из одбора бити члан те комисије. Јер вама се каже, да је г. Клерих прегледао мустру и да је добра, а сад треба прегледати да ли је лиферант донео коцке које одговарају мустрама. Господо овај лиферант је странац код кога треба бити стручно лице које ће коцке примити. Сад ако стоји оно, што је г. председник казао: да је нарочита комисија одређена да прима камен, онда је друга ствар.

Председник. Поводом овога што г. Мата износи, имам да кажем неколико речи. Ја исправљам говор г. Матин. Комисија кад је предуземач донео коцке и почео стоваривати на савску обалу, изашла је са 2 одборника да види у опште да ли камен одговара оној мустри, коју је понуђач поднео и коју смо испитали а не појединце — и Комисија је казала да коцке одговарају мустри у опште. Сад долази специјалан рад и биће други послови нпр. коцка једна израђена је по погодби, а друга није: Ето то ће бити задатак овој комисији да надгледа па да одбаца оно што не ваља.

Напоследку ако ви мислите да ово није довољно, онда вас молим наредите ваке хоћете јер ја немам ништа против тога.

Раденко Драгојевић. Ја мислим да се овој Комисији дода одборник г. Капетановић [чује се: Па он је био у првој комисији] Баш за то, што је био треба да се дода овој комисији.

Мата Јовановић. Ви се сећате господо да је одбор изабрао једну комисију која

је дуже време радила да састави услове за израду коцкасте калдрме. Оно је те услове и израдила. На основу тих услова ради се калдрма и ниједан од тих чланова није сад у комисији. То ми изгледа мало чудно. Ту треба да уђе г. Чађевић и г. Капетановић.

Бока Нешић. Према овоме говору г. Матином држим да би требало овим комисијама за калдрму додати још два члана и у томе да допунимо одлуку.

Председник. Па добро немам ништа против тога. У једној нек буде г. Капетановић а у другој г. Др. Марко Леко, јер су они били и у оној комисији.

Има ли још ко на записник да примети. (Нема).

Усваја ли одбор записник? (Усваја).

Сад изволте чути, траже се нека уверења од власти. (Секретар прочита).

Има неколико извештаја о постављеним осам. (Секретар прочита извештаје за улице: Тројичку, Војничку, Зорину, Топцијску пијацу, Краљевића Марка, Мајданску, Лимску — Савско стовариште).

Усваја ли одбор ове утврђене осе? (Усваја).

Мијајло Бончић. Кад ми усвајамо овако ове осе, кажите ви мени г. председниче, могу ли становници тих улица, кад дођу други на наше место — тражити да се то преиначи. Ако могу, онда на што ми то радимо.

Председник. То не може нико да поквари. (Инжињер прочита извештај о постављеној осе у другој паралелној Душановој улици).

М. Капетановић. Не можемо ми дозволити да се ширина улице мења, већ мора да остане онако како је.

М. Јовановић. Овде се комисија далеко упустила и то да се уђе са 4 метра унутра, па да буде ширина 8 метара.

Нећемо ми смети толико попустити од регулационог плана. С тога би био мишљења да се овај извештај упути једној вишој техничкој комисији.

Председник. О овој осе као што сте чули комисија предлаже одступање од утврђеног растојања једне стране према другој. Дакле да се ширина улице смањи. Међутим ми имамо овде пред собом да бра-

нимо једном већ потписани регулациони план, који морамо да чувамо од честих промена, јер иначе ако би попустили, отишли би далеко.

Но ми можемо усвојити оно што је казао г. Мата и да исто питање упутимо још и нарочитој техничкој комисији да га проучи и поднесе нам објашњење. У овој комисији било је само једно техничко лице, и требало би да га проучи још једно техничко лице и да после видимо, можемо ли пристати или не можемо. Ово тим пре, што је доиста кратка улица по нашем регулационом плану и није на штету саобраћаја.

Мијајло Бончић. Ја не знам шта је руководило ту комисију да смањује ширину. Тако је Палилулски трг поред онолике ширине још раширила, а овде од уске улице још смањује. Каква је то регулација, какви су то њихови планови.

Председник. Нисмо знали, да је на оваку осу пристао и државни инжињер — Сад не можемо друго учинити него да упутимо г. Министру, јер само је он надлежан ово да оцени.

Мата Јовановић. Пошто ово мора да иде г. Министру, на сваки начин одавде треба дати уз спровод и одборско мишљење, а да би га могао одбор дати, ја опет предлажем, да се одреде из одбора бар 3—4 техничара, па да они ову ствар на лицу места проуче и даду нам мишљење за г. министра. Спровести г. министру а не дати и разлоге, то не иде.

Председник. Прима ли одбор ово мишљење? (Прима). Молим г. Мату да одреди ко ће да буде у комисији овој.

Мата Јовановић. Ја предлажем г. г. Капетановића Штока, Ђ. Димитријевића и Чађевића. (Усваја се).

М. Капетановић. Имам једно питање на г. председника. Још пре 5 година изашла је једна наредба и овде претресана толико пута како да се носи земља и ђубре кроз варош. Та је наредба отштампана али се по њој наши квартави не управљају.

(Свршиће се)

СПИСАК

ГРАЂАНА ЗАРОШИ БЕОГРАДА

КОЈИ СУ ПЛАТИЛИ ПОРЕЗУ

ЗА I. ПОЛГОЂЕ ИЛИ ЦЕЛУ 1892. ГОД.

(Продужење)

1306. Антоније Стаменковић служитељ. управе моноп. дувана
 1307. Аксентије М. Тодоровић магација
 1308. Алберт Ђурић штекнер
 1390. Антон Вапатић поћ. чувар Дув. пар. друштва
 1309. Андра М. Петровић писар
 1310. Арсеније М. Каначки практ.
 1311. Апостола Дудичић, практ.
 1312. Андра Вукашиновић помоћн. благ.
 1313. Атанас Ристић, практ.
 1314. Арса Божић, служитељ
 1315. Андра Аголић, поштар
 1316. Алфјас Магру професор
 1317. Андра Степановић професор в. школе
 1318. Андра Борђевић професор в. школе
 1319. Аврам Р. Тајтацк шпекул.
 1320. Аћим Глигоровић кафеџија
 1321. Арон М. Леви тргов.
 1322. Алекса Антоновић агент
 1323. Антон Јохан ковач

1324. Авта Мудровчић лаборант
 1325. Алекса Стојадиновић пиљар
 1326. Антоније Кауфман бив. брав.
 1327. Антоније Васиљевић налбантин
 1328. Андра Одавић, тргов.
 1329. Алекса Костић обућар
 1330. Арон Бозовић чинов. мин. иностраних дела
 1331. Аврам Павловић позорн. царинаре
 1332. Антоније Р. Борђевић прак. царинаре
 1333. Андра Николић министар
 1334. Антоније Максимовић служитељ
 1335. Арон Костић учитељ
 1336. Атанасије Вучковић професор
 1337. Аврам С. Леви чиновн. управе моноп. дувана
 1338. Антон Бардун декоратор нар. позор.
 1339. Андреја Антоновић декоратор нар. позоришта
 1340. Анђелко Јевтић служитељ нар. позор.
 1341. Алекса Н. Спасић чинов. упр. фондова
 1342. Алекса Борсављевић чинов. управе
 1343. Арса Лукић чин. нар. банке
 1344. Алекса Нанка, чиновн. нар. банке
 1345. Алекса Бедричић, служ. нар. банке
 1346. Арса Марковић практ. мин. правде
 1347. Атанасије Капетан-Спасић судија Дух. суда
 1348. Антоније Станковић служ. убојн. слагалашта
 1349. Атанасије Шљивић пр. телеграфиста
 1350. Андрија Тодоровић служитељ телеграфа
 1351. Андрија С. Тодоровић пр. телеграф

десет и пет хиљада†) в Арбанији. 28. истог месеца — како каже безимени писац — паде и у долину Торвијоло (у Горњој Дибри), али га ту дочека Скендербег с петнаест хиљада и страшно разби — 29. јуна.

С тим се ето заврши прва периода рада овога доиста великога човека.

†) Барлеције и сви остали, који су, разуме се, опет по њему радили, тврде, да је Али-паша имао 40.000 војске и то све коњаника. Али томе се живо опире безимени писац. Он вели, да је паша имао само 25.000 и то и коњ. и пеш., али не одриче, да се проносио и горњи глас. Giam., ist., 40.

1352. Аранђел Живковић фабрикант
 1353. Благоје Т. Недић, порезник
 1354. Божа Гавриловић члан полиц.
 1355. Божа Богдановић, служитељ
 1356. Благоје Спасић трговац
 1357. Божа Ђеловић трговац
 1358. Божидар Божовић кал. тргов. за целу годину
 1359. Благоје Трпковић месар
 1360. Благоје Мијаиловић надничар за целу годину
 1361. Бранко Мушицки писар мин. иностран. дела
 1362. Бранко Петровић секретар мин. иностран. дела
 1363. Бенцион Були мењач
 1364. Бранислав Нушић, чинов, мин. иностран. дела
 1365. Благоје Ђорђевић носач царинаре
 1366. Божидар Прокић професор
 1367. Бранко Б. Бранковић званич. н. банке
 1368. Борисав Ј. Јелкић чин. н. банке
 1369. Благоје Марјановић тежак
 1370. Богдан Гавриловић професор в. школе
 1371. Благоје Цветковић механика
 1372. Васа П. Живковић, контролор
 1373. Влада П. Миленковић члан
 1374. Васа Остојић, служитељ
 1375. Владимир Рајковић кал. тргов.
 1376. Васа Филиповић лаборант
 1377. Видоје Стевановић земљод.
 1378. Владан Ђорђевић посланик Србије
 1379. Владимир Љотић конзул
 1380. Владимир Карић конзул
 1381. Војин Нешовић служитељ мин. иностран. дела
 1382. Војислав Марковић приватнијер
 1383. Војислав Мирковић кал. тргов. целу годину
 1384. Влад. Штирски учит.
 1385. Васа Виторовић носач царинаре
 1386. Владимир Мариновић чинов. царинаре
 1387. Владимир Пешић практ. царинаре
 1388. Васа Димић професор
 1389. Владимир Малина учитељ
 1390. Владимир П. Савић чинов. управе монопола дувана
 1391. Васа Тешић служ. управе мон. дувана
 1392. Васа Вучковић књиг, управе мон. дув.
 1393. Васа Петровић баштован
 1394. Влајко Евгенијевић кључ. нар. позор.
 1395. Васа Станишић служ. управе фонд.
 1396. Васа Камичорац служ. нар. банке
 1397. Васа Д. Јов новић чин. управе фонд.
 1398. Велимир Алексић прак. дух. суда
 1399. Василије Алексић служ. телеграф.
 1400. Васа Петковић бакалин
 1401. Велимир Ђорђевић служ. телеграф.
 1402. Веља Бошковић кафеџија
 1403. Владислав Вуличевић предавач.
 1404. Владимир Губеревац кафеџ.
 1405. Владимир Ђирковић стаклар
 1406. Велимир Ф. Смић берб.
 1407. Војислав Шундраковић писмоноша
 1408. Гргур Милековић паживер
 1409. Гроздан Станковић служ. мин. ино. дел.
 1410. Гавра Аци Сиљановић кафеџ.
 1411. Гавра С. Неравцић магација
 1412. Гавра Павловић носач царине
 1413. Гаврило Јаншевић практ. царинаре
 1414. Глиша Араницки власуљар нар. позор.
 1415. Гавра Милорадовић писар држ. савета
 1416. Гаврило Матић пр. телеграф.
 1417. Гргур Милованивић професор в. школе
 1418. Глиша Андријевић бакалин целу год
 1419. Глигорје М. Поповић писар
 1420. Даворин Јенко капелник народ. позор.
 1421. Драгутин Ж. Ђорђевић гл. књиговођа управе моноп. дувана
 1422. Драгутин М. Стевановић чин. нар. банке
 1423. Димитрије Димитријевић чинов. управе фондова
 1424. Димитрије М. Јовановић рачуновођа мин. правде
 1425. Драгутин Стаменковић чинов. држ. Савета
 1426. Дим. Савковић пр. телеграф.
 1427. Драг. Служић телеграф.
 1428. Димитрије Јовановић служитељ Дух. суда
 1429. Драг. Ј. Антонијевић телеграф.
 1430. Драгомир Стојановић писар Дух. суда
 1431. Драгутин С. Боди чинов. управе моноп. дувана

1432. Димитрије Радивојевић служитељ мин. правде
 1433. Димитрије Марјановић тежак
 1434. Дим. Карамарковић телеграфист
 1435. Драгутин Мијушковић пр. ф. в. школе
 1436. Драгутин Поспиковић секр. в. школе
 1437. Драгутин Милутиновић проф. в. школе
 1438. Димитрије С. Јовановић учитељ
 1439. Јеврем Радојчић позорник
 1440. Јован Илић гробар
 1441. Љубомир Јовановић бивши кројач
 1442. Љубомир Узун Мирковић пуковник у пензији
 1443. Љубомир М. Јаковљевић пензионер
 1444. Љубомир Павловић писар у пензији
 1445. Љубомир Ж. Стојановић председник суда у пензији
 1446. Љуба Ристић писар општине
 1447. Љуба И. Бојановић рачуноспитач
 1448. Љуби П. Мутаџић порезник
 1449. Љуба Стојановић практикант
 1450. Љуба Николић члан пореске управе
 1451. Љубомир Милутиновић, трг. калфа за I полгође
 1452. Љуба Јоксимовић, књијар за I полг.
 1453. Љубомир Игњатовић крижач фабрике дувана
 1454. Љубомир Алексић служ. општински
 1455. Љубомир Нешовић ковач вет. школе
 1456. Љуба Јовановић писар варошког суда
 1457. Љубисав Петровић ноћни стражар
 1458. Љубомир Ђаковић ноћни стражар.
 1459. Мијаило Николић, уч. у пенз. за I полг.
 1460. Милан Јовић, опанчар за целу годину
 1461. Милић Нешовић ноћни стражар
 1462. Милан Маричић, пожар. општ. за I и II полгође
 1463. Миленко Ружић, кочијаш фаб. дувана
 1464. Младен Вучковић рад. фабр. дувана
 1465. Милан Бранковић крижач фаб. дувана
 1466. Милан Милосављевић крижач фабрике дувана
 1467. Милоје Живковић крижач фаб. дувана
 1468. Милосав Милутиновић крижач фабрике дувана
 1469. Младен Станисављевић крижач фаб. дувана
 1471. Мил. Татаровић писар мин. унут. дела
 1472. Мирко Миљковић служ. мин. унут. дела
 1473. Мелентије Савић служ. мин. унут. дела
 1474. Марко Лeko хемичар мин. унут. дела
 1475. Мих. Вукићевић писар мин. унут. дела
 1476. Милош Крестановић служитељ топчилерске Економије
 1477. Милан С. Петровић настојник топчилерске Економије
 1478. Милоје Гајић чинов. мин. привреде за I полгође
 1479. Милосав Милованивић пензион. за I полгође
 1480. Мијаило Јовановић благајник општ. вар. Београда
 1481. Мијаило Петровић, трг. за I и II полг.
 1482. Марко Ђурић служит. за I полг.
 1483. Милосав Љ. Милосављевић писар вар. Суда
 1484. Милутин Марковић стражар фаб. дув.
 1485. Милован Радојчић служит. за I полг.
 1486. Милосав Читаковић служит. за I полг.
 1487. Миливоје Симић поткив. кр. гар. за I полгође
 1488. Михајло Хорватовић и Ђорђе Арсенијевић абаџија и бакал. за I полг.
 1489. Младен Букановић фијакер за I полг.
 1490. Мијаило Румбић глаумац за I полг.
 1491. Милан С. Убавкић учитељ за I полг.
 1492. Младен Карабалић служ. војне одеће
 1493. Милутин Петровић магац. војне одеће
 1494. Милосав П. Милојевић дијурнист војне одеће
 1495. Милан Дрокњак благајник војне одеће
 1496. Милан Милошевић служ. војне одеће
 1497. Милош Марковић практ. војне одеће
 1498. Мијаило Поповић служ. војне одеће
 1499. Мијаило Поповић трг. калфа за I полг.
 1500. Милан Живић столар за I полг.
 1501. Милан Вукомановић при жељ. за I полг.
 1502. Младен Васић, Чавић, радн. за I полг.
 1503. Милосав Бекић ноћни стражар
 1504. Милош Чоловић ноћни стражар
 1505. Милутин Ненадовић ноћни стражар
 1506. Милош Леновић ноћни стражар
 1507. Миладин Радосављевић ноћни стражар

1508. Марко Вуковић ноћни стражар
 1509. Мијајло Милошевић ноћни стражар
 1510. Мијајло Тавкосић ноћни стражар
 1511. Милош Цветковић ноћни стражар
 1512. Милан Радосављевић ноћни стражар
 1513. Марко Новаковић ноћни стражар
 1514. Марко Јовић ноћни стражар
 1515. Мијајло Луковић ноћни стражар
 1516. Милан Милованивић ноћни стражар
 1517. Милован Рабреновић ноћни стражар
 1518. Мита Гачавица ноћни стражар
 1519. Марко Нешовић ноћни стражар
 1520. Мита Ранковић ноћни стражар
 1521. Миливоје Даниловић ноћни стражар
 1522. Милош Перовић ноћни стражар
 1523. Миленко Радовановић ноћни стражар
 1524. Марко Влајковић ноћни стражар
 1525. Марко Брацановић ноћни стражар
 1526. Марко Бојовић ноћни стражар
 1527. Марко Зечевић ноћни стражар
 1528. Никола Јовановић ноћни стражар
 1529. Нестор Ристић кафеџија
 1530. Никола Јовановић и Благоје Јовановић каф.
 1531. Нићифор Јовановић пук. у пенз.
 1532. Петар Јовановић позорник
 1533. Петар Веригић чиновник гл. контроле
 1534. Панта Марковић служитељ општине
 1535. Павле П. Козељац чиновник главне контроле.
 1536. Петар Ј. Перуничкић чиновник главне контроле
 1537. Петар Радосављевић, трговац за I полгође
 1538. Петар М. Љубишић чиновник главне контроле
 1539. Петар Карабалић бројач
 1540. Панта Манојловић благајник
 1541. Павле Вујић писар мин. финансије
 1542. Павле Обрадовић, кафеџија за I и II полгође
 1543. Петко Грујић лебар
 1544. Петар Невесињац надзорник фабрике дувана
 1545. Петар Вељковић шпекул. за I полгође
 1546. Петар Обрадовић трговац
 1547. Петар Раносивић учитељ пртања
 1548. Павле Јвковић судија окр. суда
 1549. Петар Димић, позорник општински за I полгође
 1550. Панта Живковић, Марко Денић, Јован Обрадовић и Коста Дукић абаџије за I полгође
 1551. Петар Милојевић ђакон
 1552. Петар Благојевић писар министарства правде
 1553. Петар Ђ. Симић поштар за I полгође
 1554. Павле Антић колар вет. школе
 1555. Прока Жигић ковач вет. школе
 1556. Петар Вукадиновић, чиновник за I полгође
 1557. Петар Радовановић и Тодор Михајловић, трговци за I полгође
 1558. Петар Н. Кикић, чиновник задруге за I полгође
 1559. Павле Цвенчанин надзорник фабрике дувана
 1560. Павле М. Стевановић секретар апелације
 1561. Петар Стојановић, кафеџ. за I полгође
 1562. Петар Стевановић, лебар за I полгође
 1563. Петар Недељковић, бакалин за целу годину
 1564. Петар Н. Николајевић трговачки калфа за целу год.
 1565. Павле Павић служитељ топчилерске економије
 1566. Петар Ковач служитељ министарства унутрашњих дела
 1567. Петар Милосављевић раденик фабрике дувана
 1568. Павле Тотовић стражар фабр. дувана
 1569. Павле Таур крижач фабрике дувана
 1570. Павле Петровић, служитељ више женске школе за I полгође
 1571. Рудолф Јуранек, пиварски раденик за I полгође
 1572. Риста Илиј, писмоноша за I полгође
 1573. Риста Миленковић, приватније за I полгође
 1574. Радисав Костић опанчар
 1575. Радован Радосављевић служитељ војне одеће
 1576. Радивоје Милојевић ноћни стражар

1577. Радован Димитријевић ноћни стражар
 1578. Ранко Милошевић ноћни стражар
 1579. Риста Луквић ноћни стражар
 1580. Ранко Милутиновић ноћни стражар
 1581. Риста Милановић ноћни стражар
 1582. Риста Николић ноћни стражар
 1583. Радивоје В. Милевојевић практикант
 1584. Раша Милошевић начелник министарства финансије
 1585. Радоје Луквић служитељ главне контроле
 1586. Риста Новаковић служитељ
 1587. Радован Сретеновић чувар
 1588. Риста Милутиновић трговац
 1589. Риста Бадемљив начелник у пензији
 1590. Радисав Тодоровић начелник у пензији
 1591. Радован Милетић пуковник у пензији
 1592. Рајко Стојковић секретар у пензији
 1593. Риста Давић конзул у пензији
 1594. Радован Луквић кравар
 1597. Рајко Пешић надв. моноп.
 1598. Ратко Љубичић б. бак. за целу год.
 1599. Радован Спасојевић фамулуз
 1600. Радивоје Теодоровић практ.
 1601. Рајко Пешић крижач фаб. дувана.
 1602. Риста Николајевић трг. пом.
 1603. Радован Милорадовић стражар фабр. дувана.
 1604. Риста Милутиновић пожарник
 1605. Радомир Радоњић ноћни стражар
 1606. Ранко Миловановић позорник
 1607. Рајко М. Даничић практ. управе фонд.
 1608. Радослав Вујичић и Никола Кузмановић бакалн
 1609. Радоје К. Лишанин бак.
 1610. Радован Вишек директор трговачке школе.
 1611. Риста Лазаревић позорник
 1612. Риста Гвозденовић фењерџ.
 1613. Радоје Милутиновић служитељ топчидерске економије
 1614. Рад. Шљавић практикант министарства унут. дела
 1615. Светозар Ј. Поповић чиновник
 1616. Средоје Обрадовић служ.
 1617. Светозар Анђелић општ. поз.
 1618. Сима П. Живковић поштар
 1619. Светозар Стаменковић трг.
 1620. Станмир Мирковић и Јован Лучић трговци
 1621. Сава Ј. Митровић практ.
 1622. Соломон М. Де Мајо ситничар
 1623. Светозар К. Стојковић економ
 1624. Светозар Бабић дел. трг.
 1625. Станоје Мишић б. опанч.
 1626. Стеван Петровић поштар
 1627. Станко Димитријевић надничар
 1628. Стеван Љубинковић служитељ војне одеће
 1629. Сретен Божовић ноћни стражар
 1630. Стеван Угреновић ноћни стражар
 1631. Стојадин Грубановић ноћ. стражар
 1632. Стојан Радојковић ноћ. стражар
 1633. Степан Радивојевић управник војне одеће.
 1634. Стеван Божић служ. војне одеће
 1635. Сава Алексић ноћни стражар
 1636. Сава Костић ноћни стражар
 1637. Сава Нарић ноћни стражар
 1638. Сава Стојановић ноћни стражар
 1639. Светозар Филиповић ноћни стражар
 1640. Спасоје Стевановић ноћни стражар
 1641. Стеван Игњатовић ноћни стражар
 1642. Срећко Петровић служитељ вој. одеће
 1643. Светозар Д. Видаковић професор
 1644. Сима Стевановић служ.
 1645. Светозар Гикић инжињер
 1646. Сретен Јевтић писар топчидерске економије
 1647. Светислав А. Борђевић практ.
 1648. Сретен Михаиловић практ.
 1649. Сима Вукићевић пензионар
 1650. Светозар Ј. Марковић књиговођа
 1651. Сима Глигоријевић пензионар
 1652. Сава Б. Ивановић архивар
 1653. Стеван Драгутиновић вој. пушкар
 1654. Самуило А. Адут бакалн
 1655. Стојан Стефановић служитељ
 1656. Стеван Николић служ. богосл.
 1657. Сима Вуковић шпекулант
 1658. Сава Варна служ.

1659. Стеван Поповић начел. у пензији
 1660. Стеван Пешић контр. у пензији
 1661. Стојан Новаковић министар у пен.
 1662. Станко Васовић кафеџ.
 1663. Стојко Павловић мајор у пенз.
 1664. Стеван Ивковић рачун у пензији
 1664. Сретен М. Лекић чинов. у пензији
 1665. Стеван Ђ. Јовановић помоћ. у пензији
 1666. Станоје Илић председ. у пензији
 1667. Стојадин Катич пук. у пензији
 1668. Стеван Јовановић рачуноспитач у пензији
 1669. Стеван Зарић паж. у пензији
 1670. Стеван Борђевић прегл. у пензији
 1671. Стојан Павловић касаџ. у пензији
 1672. Сима Ђ. Поповић начел. у пензији
 1673. Сима А. Добросављевић књиговођа у пензији
 1674. Светозар Стефановић чл. кон роле у пензији
 1675. Светозар Хаџић пук у пензији
 1676. Сергија Станковић управ. у пензији
 1677. Сава Поповић рачуноис. у пен.
 1678. Светозар Анђелић управ. у пен.
 1679. Светомир Николајевић проф. у пен.
 1680. Светозар Борђевић рачуноспитач у пензији
 1681. Стеван Рајчевић управ. у пензији
 1682. Светозар Маринковић контр. општ.
 1683. Стеван Триковић служ. општ.
 1684. Станоје Јоксимовић кмет
 1685. Стеван Вељковић фамулуз
 1686. Стеван Јанић чиновник главне контроле
 1687. Станислав Симић проф. реалке
 1688. Стеван Петровић чиновник главне контроле
 1689. Светозар Милојевић начелник минис. финансије
 1690. Станоје Степановић контролор
 1691. Станоје Стојковић слуд.
 1692. Стојан Петковић практ
 1693. Сима Момчиловић надничар.
 1694. Сава Филиповић бакалн за целу годину
 1695. Сава Костандиновић трг.
 1696. Стеван Видић служ. поште
 1697. Спасоје Илић служитељ
 1698. Стеван Јанковић учитељ
 1699. Стеван Милошевић писмоноша
 1700. Спасоје Равковић трг.
 1701. Самуило Алви трг.
 1702. Станко Вучићевић стражар за целу годину
 1703. Сава Луквић мерач општ.
 1704. Сима Р. Обрадовић трг.
 1705. Свет. Милошевић крижач фаб. дувана
 1706. Сергије Маршевић калфа кројачки
 1707. Стеван Шрам учитељ
 1708. Станмир Секвић тамбураш
 1709. Светислав Лукић раденик фабрике дувана
 1708. Стеван Маџаревић вратар фабрике дувана
 1711. Стојан Лазич раденик фаб. дувана
 1712. Стојан Јовановић раденик фабрике дувана
 1713. Стеван Ђурић крижач фаб. дувана
 1714. Ставра Митић крижач фаб. дувана
 1715. Сава Тутунџић поштар
 1716. Стеван Костић чиновник
 1717. Светозар Молеровић контролор управе фондова
 1718. Светозар Војиновић бравар
 1719. Светозар Т. Теофиловић писар дунав. оивизије
 1720. Светозар Д. Станојевић практ.
 1721. Сава Мијановић позорник
 1722. Стојан Живковић писар
 1723. Сретен Косановић пивар
 1724. Стојан Давчић позорник
 1725. Стеван Дангубић трг. пом.
 1726. Светозар Јавковић трг.
 1727. Сретен Радојчић оп. служ.
 1728. Стеван Јовановић опанчар
 1729. Серафим Ристић каф.
 1730. Сава М. Цезајровић ћурчија
 1731. Сава Сретеновић пензионар
 1732. Стојан Стојковић чувар општ.
 1733. Светозар Вражалић писар министарства војеног

1734. Сава Јованчевић пожарник
 1735. Сава Росић општ. служ.
 1736. Сава Тодоровић колар вет. школе
 1737. Стеван Димовић колар у вет. школи
 1738. Светозар Димовић колар у вет. школи
 1739. Сава Пилџа Дијурниста
 1740. Сава Врачевић судија
 1741. Стеван Јевтић златар
 1742. Светозар Лазаревић писар апелације
 1743. Сава Вељановић лебар
 1744. Соломон Ј. Леви б. трг.
 1745. Стеван Тодоровић
 1746. Степан Максић служитељ вар. суда
 1747. Светислав Ј. Станојевић адвокат
 1748. Стеван Параводић служитељ
 1749. Стеван К. Стевчић трг. пом.
 1750. Стеван Крисић служитељ топчидерске економије
 1751. Стојан Стевић служитељ мив. унутр. дела
 1752. Сава Милосављевић служитељ минис. унут. дела
 1753. Станислав М. Павловић трг. пом.
 1754. Спасоје Стевановић трг.
 1755. Светозар Јовановић рачуноспитач војне одеће
 1756. Тома Милетић ноћни стражар
 1757. Тодор Јовановић зидар
 1758. Тодор Бугарин писар
 1759. Танасије Колаковић ноћни стражар
 1760. Таса Петковић ноћни стражар
 1761. Тодор Анђелић служитељ вој. одеће
 1762. Тодор Поповић управник војне одеће
 1763. Танасије Петрановић служитељ војне одеће
 1764. Тоша Бурић и Младен Љубинковић трговци
 1795. Таса Н. Спасић трг.
 1766. Таса Стефановић служитељ
 1767. Тома Тасић чл. контр. у пенз.
 1768. Тодор Милошевић инжињер у пенз.
 1769. Танасије Симић срез. начел. у пензији
 1770. Теофило Спасојевић рачуноис. у пенз.
 1771. Тома Еђ. Костић чинов. у пензији
 1772. Тома Борђевић капетан у пензији
 1773. Танасије Бурић п. пуковник у пензији
 1774. Тома А. Протић рачуноспитач у пен.
 1775. Тодор Раџић позорник
 1776. Тома Марковић адвокат
 1777. Тодор Анђелић носач
 1878. Тоша Пинтеровић чиновник главне контроле
 1779. Тодор Мојсиловић позорник
 1780. Тодор Наумовић слово слагач
 1781. Танасије Вељановић писар
 1782. Танасије Чолпић рад. фаб. дувана
 1783. Тома Томашевић предуз.
 1784. Тома Ђ. Стојановић надничар
 1785. Таса Јанковић кантарџ.
 1786. Тома Јовановић раденик фабрике дувана
 1787. Тодор Микић општ. кочијаш
 1788. Тодор Лазаревић абаџија
 1789. Танасије Савић општ. контрол.
 1790. Ташке Петковић каф.
 1791. Тома Ђ. Циц Јанковић чиновник
 1792. Танасије Марковић оп. извршит.
 1793. Таса Станисављевић књигов.
 1794. Тома Јовановић крижач фаб. дувана
 1795. Тимотије Карићанац ноћни стражар
 1796. Тисав Рајевић ноћни стражар
 1797. Танасије Јовановић свирач
 1798. Тисасије Н. Радовић дрвар
 1799. Урош Благојевић служит.
 1800. Урош Раденковић послуж.
 1801. Филип Лазич пензионар
 1802. Филип Крстић служитељ
 1803. Франц Тилшнајдер бербер
 1804. Филип Реџић кондуктер у пензији
 1805. Филип Тајсић подпуков. у пензији
 1806. Филип Николић сарач
 1807. Франц Вшетечки приватнијер
 1808. Франц Тоболар пидустр.
 1809. Фердо Шамс хемичар мив. унут. дела
 1810. Франц Холик апот. пом.
 1811. Фота Неранџић трг.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.